

Medlem gjorde samme Indtryk som Bileam, der vilde forbaude, men maatte velsigne; det, som det ærede Medlem sagde imod det, syntes jeg tværtimod talte for det. Han sagde nemlig, at „erlægge“ betyder „lægge Bengene paa Bordet“, men det er netop ikke det, der sker ved Postbesørgelser; thi der udredes det i Almindelighed ved Primærter og kun delvis ved Efterbetaling; i Almindelighed gjælder det, at Postvæsenet ikke giver Kredit. — Jeg skal derefter et Dieblit omtale 2 Vædringsforslag, der paa en vis Maade hænger sammen, det er Numrene 28 og 34, og jeg skulde ønske, at disse to maa følges ad. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har angrebet disse Forslag, og det er vanskeligt for Udvalget eller i alt Fald dets Flertal at staa imod dette Angreb. Vi stillede os anderledes ved 2den Behandling, men det er en Smødekommenehed mod den ærede Minister, som paa anden Maade, kan jeg sige, er kommet os i Møde til Gjenkjæld, og dertil kommer, at disse Forslag ikke udtrykke, hvad det ærede Medlem mener, nemlig en Forhøielse. Det er netop en Vibeholdelse af det nu Bestaaende, af det, der gjælder i dette Dieblit ifølge den nu bestaaende Lov. Vi havde ønsket at standse ved 60 Kr., men naar det er udtalt blandt Andet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, at Postanvisninger og Postopkrævninger over 60 Kr. spille saa overordentlig ubetydelig en Rolle, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er omtrent 10 pCt., saa at der altsaa ved at vedtage Udvalgets Forslag Nr. 28 og 34 indvindes Noget og ikke saa ganske Ubetydeligt, som kan høde paa Nedgangen paa andre Steder, blandt Andet ogsaa ved Nedsettelse af Portoen. Derfor skal jeg tilraade at stemme for Nr. 28 og 34; men skulde ikke desto mindre Nr. 28 blive forfastet, saa vil jeg for Symmetriens Skyld tilraade ogsaa at stemme mod Nr. 34; de bør følges ad. Saa kommer jeg til et af de Forslag, som Udvalget lægger den allerstørste Vægt paa. Jeg talter det ærede Medlem fra Odense (Hedemann) fordi han saa kraftig har støttet mig paa dette Punkt. Det er Vædringsforslaget under Nr. 43. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) begyndte at faae nogen Tvivl, da han havde hørt den ærede Minister udtale sig. Jeg haaber at kunne iprede denne Tvivl hos det ærede Medlem og hos dem, der maatte ogsaa ere blevne temmelig paavirkede af den ærede Indenrigsminister. Jeg tror fremdeles, at den ærede Indenrigsminister er i nogen Vildfarelse med Hensyn til Fortolkningen af Verdenspostforeningens

Bestemmelser. Det er ganske rigtigt, at der er indført Frankotvang for en hel Del Forsendelser i Verdenspostforeningen; men ikke destomindre gjøres der den Undtagelse, at naar en Forsendelse er itkun delvis frigjort, opkræves der en Tillægsporto. Jeg skal, ligesom under anden Behandling henviser til et Sted, hvor Enhver med Lethed kan efterse det. Det er i Lovtidenden for 1879, Side 49, og jeg skal henviser til, hvad der er udarbejdet, uden Tvivl ved Indenrigsministerens Foranstaltning: Den udenrigste Brevposttært, der gjælder fra 1ste April 1886, og hvor man vil finde det Side 5 under Frankeringen — maatte den høitærede Formand vil tillade mig at oplæse et Par Linier for at faae det ganske klart. Der staar først, at anbefalede Breve skulle forud frigjøres, ligesom ogsaa samtlige Arter af Brevposter til alle ikke forenede Stater. Men saa staar der: Iøvrigt ere Brevforsendelser til Udlandet ikke Frankotvang underkastede. Saa kommer den Sætning, jeg lægger Vægt paa og som er stærkt udhøvet: Almindelige Breve kunne være saavel helt ufrigjorte, som delvis frigjorte, medens alle andre Forsendelser skulle være i det Mindste delvis frigjorte. Jeg tror, det er den rette Fortolkning, at deri ligger Undtagelsen fra Reglen, og til yderligere Bekræftelse af denne Fortolkning skal jeg nævne, hvad der staar i det norste Lovforslag, jeg her holder i min Haand; det er meget kort. Efter at der først har staet i § 6, at Korsbaandsforsendelser skulle forudbetales, i § 7, at Breve og Brevkort, som rekommanderes, skulle forudbetales, i § 11, at Tidender og Tidsskrifter skulle forudbetales og i § 14, at Pengepostforsendelser skulle forudbetales, kommer der en § 17, som lyder saaledes: „Af alle Slaags utilstrækkelig frankerede Postforsendelser opkræves ved Ubleveringen til Adressaterne det Dobbelte af det manglende Beløb.“ Det er netop det Samme, der foreslaas her i Vædringsforslaget under Nr. 43, og som er en bedre Redaktion af, hvad Thinget vedtog ved anden Behandling og som staar i Vædringsforslaget Nr. 1 under § 13. Den ærede Minister mente, at hans Forslag ikke skulde sig saa meget fra vort. Nei, hvis den ærede Minister vil gjøre den Forandring i anden Linje at stryge Ordet „ikke“, saa er det ganske vist, at man vil kunne tage imod det fra Udvalgets Side. Der staar, at andre Forsendelser, der ikke ere undergivne Frankotvang, blive, naar de ere delvis frigjorte, ansatte i en Tillægsporto. Jeg skal derfor meget tilraade at stemme for det humane Forslag under Nr. 43 og i mod Mi-